

Искамъ да кажа, че ако и може би да съмъ билъ противъ рускитѣ генерали, азъ никога не съмъ се борилъ противъ славянската идея.

— Г. Миларовъ! на въпроса на г. прѣдсѣдателя, признавате ли се за виновенъ въ третѣ пункта, които ви и опрѣдѣли, вий отговорихте, че не се признавате, че като сте били въ Одесса, сте инспирирали противъ живота на Господаря. Не е ли това прѣстѣпление?

— На въпроса, както ми се постави отъ г. прѣдсѣдателя, азъ казахъ, че не съмъ виновенъ, защото г. прѣдсѣдателя, въ въпроса, каза, че било спрѣно прѣстѣплението не по моя воля, когато азъ по своя воля оставихъ тази конспирация. Не признавамъ, че по независящи отъ мене причини е въспрѣно изпълнението на конспирацията, а по моя собствена воля.

— По вторий въпросъ, че сте влизали въ споразумѣние съ неприятелски настроена намъ държава, вий казахте, че не се признавате за виновенъ, но казахте, че сте били подпомогани отъ нѣкакъвъ си Слав. Комитетъ. И това не е ли прѣстѣпление?

— Азъ не считамъ, че съмъ влизалъ въ споразумѣние съ друга държава, както отговорихъ и по-напрѣдъ. Азъ считамъ, че съмъ билъ подпомоганъ отъ едно частно общество въ Руссия.

— Кой е прѣдсѣдатель на това общество?

— Графъ Игнатиевъ.

— Каква личностъ е той въ Руссия?

— Той е частна личностъ. По-напрѣдъ е билъ министръ, а сега въ немилость.

— Влизали ли сте въ споразумѣние съ графа Игнатиева?

— Не помня.

— Но това сте казали въ прѣдварително слѣдствие?

— Не помня.

— Но ако ви се покаже подъ ваший подписъ ще ли го признаете?

— Не знамъ.

— Въ каква смисль сте казвали вий, че сте се обязали прѣдъ Руссия и Цанкова да правите тази конспирация?

— Въ каква смисль съмъ употрѣбилъ тази фраза не помня. На тоя часъ не желая да отговарямъ по тоя въпросъ.